

20

අංජලී

චතුර්තා හෙට්ටිආරච්චි

මාලකී ගොඩක් බයවෙලා ඕෂඩිට කෝල් එකක් දුන්න සැනින් ඇ
වන්න එක්ක කෙලින්ම මිරිහානට ගියා. වන්නත් අංජලීගේ
ගෙදරට ගියෙන් ගොඩක් කාලෙකට පස්සේ. ගේට්ටුව අරිද්දිම
පියසේන අයියා සාලේ ඉදන් ගේට්ටුව දිහාවට දුවගෙන ආවත් ඕෂඩි
ගනන් ගත්තේ නෑ. ගේට්ටුව අරිද්දිම දැක්ක දෙයින් ඕෂඩිගේ ඇස්
දෙකත් තඬිස්සි වුනා. ඉස්සරහ ජනෙල් වීදුරු ජෙලියම කුඩි කුඩු.
"ඇන්ට්..."

කියාගෙනම ගෙට ගියා. ඒත් වන්නට ගෙට අඩිය තියන්නත් කලින්
පෝන් එක රින්ස් ගියා. නාදුනන නොම්මරයක්. ගන්දෝ
නොගන්දෝයි කල්පනා කර හිටියත් කෝල් එකට ආන්සර් කරා
"සර් මම රියානාගේ අම්මා"

වන්න ඕෂඩි දිහාත් බලලා කාරෙකට ගියා.

"ඔව් කියන්න මොකක්ද මගෙන් වෙන්න ඕන"

"සර් මට පොඩ්ඩක් හම්බවෙන්න ඕන සර්ට පුලුවන්ද වැල්ලවත්තේ
ලුඩ් සිටිය ලගට එන්න"

"කවද්ද"

"මේ දැන්"

"දැන්ම නම් බැරිවෙයි තව පැයක් එකාමාරක් විතර යාවි"

"සයියෝ.. එච්චර පරක්කු වෙනවද"

"මම දැන් ටිකක් දුර ඉන්නේ කොළඹට එන්න පැයක් එකාමාරක්වත්
යාවි"

"අල්ලාආආආආ දෙයියනේ අපිට මෙහෙයුත් යන්න වෙයි වගේ
සර්.."

"ඇයි.. මොකද .. හරි.. මන් පුළුවන් ඉක්මනට එන්නම්.. "

"සර් ලුඩ් සිටිය කිට්ටුකරලා මේ නම්බර් එකට කෝල් එකක්
දෙනවද"

"හරි මන් කෝල් එකක් දෙන්නම්"

වන්න පෝන් එකේ රියාන් නමින් ඇගේ නම සේවි කරගත්තා.

පොන් එකෙන්ම ස්ටියරිං වීල් එකට පොඩ් තට්ටුවක් දාලම

කාරෙකෙන් එළියට බැස්ස ඔහු ආයෙන් ගෙට ගියා. සාලේ දැක්කාම

ඔහුට හිතාගන්න බැරිවුණා. ඔහුගේ ඇස් කෙලින්ම වැදුනේ සිරිසේන මුදලාලිගේ කුඩුවෙලා ගිය පොටෝ එකට. තරහට ගහලා වගේ. ඔහු සිරිසේන මුදලාලිගේ පොටෝ එක අරන් කැඩිවිච වීදුරු කෑලි ප්‍රේම එකෙන් අයින් කරා. ඕෂඩි මාලකීගේ උරහිසින් අල්ලගෙන සාලෙට ආවා.

"චන්න හෙට ගමෙන් වඩු බාස් කෙනෙක් ගෙන්න ගන්න බැරිද"

"පුලුවන්"

"අයියෝ තෝනා මන් කරලා දෙන්නම්"

පියසේනත් හොට දැම්මා .ඒකට නම් මාලකීට මලම පැන්න.

පියසේනයි ලියන්නයි කියන්නේ එකම කාසියේ දෙපැත්ත බව මාලකී දන්නේ ගොඩක් කාලෙකට කලින්.

"ඕනෑ නෑ ඔහේගේ බාස්"

පියසේන දිහා රවලා බලල චන්න දිහාවට හැරුණා. "චන්න පුතා කෝල් එකක් දීල බාස් කෙනෙක් ගෙන්න ගන්න"

පියසේන තවත් මොනවද කියන්න කටගහන් එද්දී ආයෙත් මාලකී රවලා බැලුවා. උඟට සිරිල් මුදලාලි බලය දීල වගේ කතාව.

වැඩියෙන්ම මාලකීට මල පැනලා හිටියේ ජීවිතේ මෙතුවක් කාලෙකට මෙහෙම බලු නොවෙව්ව හින්දයි සිරිල් මුදලාලි ජාම බේරගෙන පැනල ගිය හින්දයි.

"යමු ඇන්ට් අපේ ගෙදර යන ගමන් පොලිසියේ ඇන්ටියක් දාගෙනම යමු"

ඕෂඩි කියපු දෙයින් පියසේන අයියා වුට්ටක් කලබල වුණා වගේ.

"පොලිසියේ ඇන්ට් දාන්න ඕනෑ නෑ මේවා ගොඩින් බේරගන්න බලන්න"

"ඇයි තමුන්ගේ දැනුවත් එකෙක්ද ගේ පොඩි කරේ අනික ඇන්ට්දාන්න එපා කියන්නේ තමුසේ මුදලාලිගේ තාත්තද" මාලකී පියසේනට බැනගෙන බැනගෙන ගියා.

"ඇන්ට් කලබල වෙන්න එපා අපි යමු ඇන්ට්"

ඕෂඩි මාලකීගේ ඇදුම් බැග් එක අතට ගත්තා. පියසේන කරබාගෙන මිදුල දිහාවට ගියා.

වන්න ගෙදරට යන ගමනක් කල්පනා කර කොහොමද
වැල්ලවත්තට යන්නේ කියන එකයි රියානාව ස්කෝලෙකට
දාගන්නේ කොහොමද කියන එකයි. කොළඹ යාළුවෝ නැති හින්දා
යාළුවෙක්ගේ දරුවෙක් කියන්නත් බෑ. එත් පොඩි අදහසක් ඔලුවට
නම් ආවා. එත් මාලකී හිටපු නිසා ඒක ඉදිරිපත් කරෙත් නෑ. පුළුවන්
ඉක්මනට ගෙදරට ආවා. කාරෙක නවත්වපු ගමන්ම නිෂාධිසි
ඕෂධීගේ අම්මයි මාලකීව වටකරගෙන විස්තර අහ අහා ගෙට
එක්කගෙන යනවා. ඔහු ඕෂධීගේ අත් යත්තමට කෙනිත්තුවා. ඇත්
නළලක් රැළි කරන් ඇගේ මව දිහාත් බලලා ආයෙත් සිටි එකෙන්
වාඩිවුනා.

"මේ අර ලියන මහත්තයා වැල්ලවත්තේ යන එනා ෆැලැට් එකට
මෙහා ගෙදරට යන්න පොඩි වාන්ස් එකක් ආවා. මොකද කියන්නේ"
"ෂා මරුනෙහ්..."

"ඔය ෆැලැට් එකට එහා පැත්තේ තියෙන ස්නැක් බාර් එකේ මල්ලිසි
පොට පාදල දුන්නේ අලුත බැදපු මුස්ලිම් ෆැමිලි එකක් ඊයේ
පෙරේදා ඔය ෆැලැට් එකට ඇවිත් තියෙන්නේ උන්ට අවුලකට
තියෙන්නේ පොඩි එකා ස්කෝලෙකට දාගන්න එක. උන්ට ඒක
ගොඩ දාල දුන්නොත් ඔය මුදලාලි ගැන ඔක්කොම විස්තර ටික
ගන්න පුළුවන්"

ඕෂධී කල්පනා කරන්න ගත්තා.

"ඌ දැන් මට කෝල් එකක් දුන්න. ස්නැක් බාර් එකට දැන් එන්න
පුලුවන්ද ඇහුව"

"ඔයා එහෙනම් ගිහිල්ලා බලන් එන්න මම මැඩමිට කෝල් එකක්
දෙන්නම් බලන්න ස්කෝලෙට ගානක් දුන්නොත් නම් බැරිවෙන
එකක් නම් නෑ ඒත් කාර් එක කොහේ හරි පාක් කරලා යන්න
ලියන්නා හරි සුරුටුවුවා හරි සැක හිතුවොත් ඔක්කොම හබක්"

ඒ මොහොතේ ඕෂධී හිටියෙන් හොඳ මනසකින් නොවේ.

විජේසිරිගේ උපදෙස් අරන් පොලීසියට යන්නත් ඕන. අනික්

පැත්තෙන් සිරිල් මුදලාලි පොලීසියට යන්න අකැමැති හේතුව ඔප්පු
දන්නාව මුත් මාලකී දන්නේ නෑ.

"ගිහින් පුළුවන් ඉක්මනට එන්න පොලීසියට යන්නත් ඕන.... ඔයා
පරක්කු වුනොත් තාත්තා එක්කම තාත්තගේ කාර් එකේ යන්නම්"
චන්න හිතුවටත් වඩා ලෙහෙසියෙන් ප්‍රශ්නේ ගොඩ දාගත්තා.

සිරිල් මුදලාලි කෙලින්ම ගියේ වැල්ලවත්තේ ගෙදරට. අමීර්ගේ
වැඩක් යැයි සිරිල් මුදලාලිගේ සෙට් එක පිලිගත්තෙම නෑ. නසීර්
කියන එකෙක් පතාලේ ඇත්තෙත් නෑ. සිරිල් මුදලාලිට ලැහී යැයි
කිව්වේ ඔහු ගැන දන්න පරන අය. එතකොට ඔහු මුදලාලි
කෙනෙකුත් නොවේ. හවානි හෝටලේ බේකරියේ වැඩ කරපු එකා.
ලැහී නම දන්නේ කතරගම මිනිස්සුයි ගමේ මිනිස්සුයි විතරයි. අමීර්
ලැහී යයි කිව්වත් ලැහී මුදලාලි යැයි කවදාවත් කියලා නෑ. අනික
කවදාවත් ලැහී යයි කියන්නෙත් නෑ. එහෙනම් කවුද හුත්තෝ මේ
නසීර්. අනිවාර්යයෙන්ම අමීර් අලුත් එකෙකුට කොන්ත්‍රාත් එක දීල.
"මුදලාලි මේ වෙලාවේ තෝනවයි දරුවයි එක්ක එන්න එපා. අමීර්
කවදාවත් තෝනට කරදරයක් කරන්නේ නෑ. මතකනේ ගම්පොළ
සින් එකේදීත්. එයාලට මෙහේ ඉන්න දෙන්න මුදලාලි විතරක් යමු
අපිත් එක්ක"

"අමීර් ආවොත්"

"අමීර් එන්නේ නෑ ඌ ඉන්නේ තාම සමත්තුරේ. අපි ඌ ගැන ඇහැ
ගහන් ඉන්නේ මේක කරපු එකා හොයාගන්න කන් මුදලාලි විතරක්
අපි එක්ක යමු"

මුදලාලි අවසානයේ සෙට් එකේ කතාවට අවනත වුනා.

වැල්ලවත්තේ ගෙදරට ගිය ගමන් ඇදුම් පොදිය ලෑස්ති කරගත්තා.

"අමීර් මාව හැම තැනම හොයනවා. මාව මරන්න එකෙකුට
කොන්ත්‍රාත් එකක් දීල නුලෙන් ජීවිතේ බේරුනේ"

ඇය කටත් ඇරගෙන සිරිසේන මුදලාලි දිහා බලාගෙන හිටියා.

"අනේ..අල්ලාආආආ අමීර් හිරෙන් නිදහස් වෙලාද"

"ඔහේට නොකිව්වට හිරෙන් පැනලා නම් ටික දොහක් වෙනවා උඟට කොළඹට එන්න බෑ.. පුළුවන් පුළුවන් වෙලාවට ඇවිත් යන්න එන්නම්"

"උඟ අපිවත් මරයි.."

"උඟ මාව මැරුවත් ඔහේව මරන්නෙ නෑ"

"ඔහේ දැන් මාවයි දරුවයි දාල යන්නද හදන්නේ තමන්ගේ ජීවිතේ බේරුනාම ඔක්කොම හරුද"

"ඔහේට කවුරුත් කරදර කරන්නේ නෑ ඔක්කොම එකට ගියොත් තුන්දෙනාම අමාරුවේ වැටෙනවා"

මුදලාලි බෑග් එකක් අරන් යන්න ලැස්ති වුනා.

"එතකොට පොඩි එකිගේ ස්කෝලේ ප්‍රශ්නේ"

"කවුද ඉන්නවා කිව්වේ ඒ මහත්තයාටවත් කියනවා බලන්න නැත්නම් මත් එතකම් ඉන්නවා"

"අපි කොහොමද තනියම ඉන්නේ මම සමන්වයි ස්වර්ණවයි ගෙන්න ගන්නවා"

"ඔහේට ඔය කොල්ල එක්ක තියෙන සම්බන්දේ නවත්තගන්න බැරිද මගේ මේ ඔලුව කුණුවෙලා තියෙද්දී මගුල් නටන්න හදන්නේ"

මුදලාලි කෝපයෙන් කැගහන්න ගත්තා. ඇ හිතීන් බැන බැන නිහඩ වුනා. මහ පුදුම මිනිහෙක්

මුදලාලි තවත් ප්‍රමාද වෙන්න කැමැති වුනේ නෑ. ඇ මුදලාලි එක්කම පඩිපෙළ ලගට වෙහෙක්ම ගියත් පාරට ගියේ නෑ. පඩි පෙළ ලග හිටපු හිඟන්නටත් මොනවද කියලා සිරිල් මුදලාලි වෑන් එකට නැග්ගා.

සිරිල් මුදලාලිට හිතීන් බැන බැන අල්ලා දෙවියන්ට ඇගේ දූක හිතීන් කිය කිය ගෙදරට ගිහින් දොර වහගත්තා. මොකද ඇ දන්නවා හැම දේම තීරණය කරන්නේ සිරිල් මුදලාලි නොවේ ජෝසප් විත්තිය.

ජෝසප්ට ඕන ඇව කොටු කරගන්න මිසක් වෙන දෙයක් නොවේ.

ඔහු හිතුවේ ඔහු ගැන විතරයි. අඩු ගානේ රියානා ගැනවත් හිතුවේ නෑ.

ඔහු නම් පුදුම ආත්මාර්ථකාමියෙක්. අනික සිරිල් මුදලාලිට

කොහොම කිව්වත් තේරුම් ගන්නේ නෑ. ඇ හිතීන් මුරණ්ඩු වුනා.

සමන්වයි ස්වර්ණවයි ගෙන්නගන්නවාමයි ඇ තරයේ හිතාගත්තා.

වන්න හුඬ සිටිය කිට්ටුවෙද්දීම රියානාගේ අම්මට කෝල් එකක් දුන්න. ලියන්නා කාර් එක දැකලා අදුන ගත්තොත් ඔක්කොම වැඩ අන්ජබ්ජල් බවත් ඔහුට මතක් වුනා. හුඬ සිටි එකේ කාර් එක දැම්මොත් ඒත් ලියන්න දකිදැයි අවුලක් තිබ්බා. වන්න කොමර්ෂල් බැංකුව ඉදිරිපිට කාර් පාක් කරලා ඉස්සරහට ගියා. ඇ රියානා එක්ක පාර අයිනේ ඉන්නවා දුරටම වන්න දැක්කත් නොදැක්කාසේ ඔහුත්ව පසුකරගෙන ගියා

"අංකල්... අංකල්..."

රියානාගේ කැගැහිල්ලට ඔහු නැවතුනා.

"අන්කල් අපේ ගෙදර මෙහේ"

"අනේ මම දන්නේ නෑ නෙහේ"

රියානාගේ අතට දුන්න වොක්ලට් එක කෙල්ල ගත්තේ ගොඩක් ආසාවෙන්.

"සර් යමු ගෙදරට" රියානාගේ අම්මා ඇදගෙන හිටියේ කොට සායක්. දනහිසේ ඉදන් අඟල් හතරක් විතර උඩින් සායේ වාටිය තිබුනේ. රෝස පාට ගල් දෙකට වන්න තවත් වසි වුනා. මුස්ලිම් ගැණියෙක් මෙහෙම ඇදන් ඉන්නවා වන්න දැක්කමයි. ඇ වන්නට ඉස්සරහින් පුක නලව නලවා පඩිපෙළ ගිහිද්දී අත්දෙකෙන් අල්ලල මිරිකන්නත් හිතුනා. ඉස්සරහට මේසේ උඩතියන් රසකර කර කන්න තියෙන කෑමක් වන කරගත්තේ මොකටද.

"ඉවසපන් පන වුට්ටක් ඉවසපන්"

වන්නගේ පොල්ල අල්ලන් මිරිකල කියන්නත් හිතුනා.

රියානා හරිම හුරතල් විදියට ඇගේ මවගේ අත අතැහැරලා වන්නගේ අතින් අල්ලගත්තා.

"සර් ස්කෝලෙකට මාව දානවා නේද"

වන්න පහත් වෙලා කෙල්ල වඩා ගත්තා.

"අල්ලා දෙයියෝ කෙල්ලගේ දුක දැකලා මහත්තයා මුන ගැස්සුවා"

රියානාගේ මුහුණේ විතරක් නොවේ රියානාගේ අම්මගේ මුහුණත් දැරියට ස්කෝලයක් හරි ගස්සලා දේවි යැයි ලොකු බලාපොරොත්තුවක් හිත් වල තියාගෙන කියවන බව වන්න දැක්ක .

"කරන්න පුළුවන් මොකක්දැයි අපි බලමු"

ඇ වන්න සාලයේ පැත්තකින් තිබ්බ පුටු සෙටියේ වාඩි කෙරෙව්වේ ලොකු ගෞරවයකින්. ගෙට ඇතුල්වෙද්දීම වන්නගේ අතින් බැහැල කෙල්ල ගෙට දිව්වා.

"කෝ මහත්තයා"

"මහත්තයා හදිසි බිස්නස් වැඩකට ගියා සර්"

ගැණි කියාගෙන ගෙට ගියා. මොනවහරි හදන්න යන්න ඇතියි හිතුවත් විනාඩි දෙකකට තුනකට පස්සේ ගැණි ආවෙන් හිස් අතින්. කොට සායන් තෙමිලා හරියට බාතෘමි එකට ගිහින් ඇවිත් වගේ.

වන්න දොර දෙපැත්තේ තියෙන බොක්ක ගැහිව්ව වේවැල් පුටුව දිහාත් හාන්සි පුටුව දිහාත් හොදට බලලා සෙටියේ ඉස්සරහ පුටුව දිහාත් බැලුවා. මුල්ලක කාගෙයේ ඇදුමක් පුටු කවර අස්සේ ගලිවෙලා.

වන්න කුෂන් පුටුවේ වාඩිවෙලා ගේ වට පිට හොදට ඇහැදැම්මා. හැබැයි කිසි පිලිවෙලක් තිබුණේ නෑ. බිත්ති මුලුවල මකුනු දැල් පිරිලා බිත්ති අවර්ණවෙලා. කුලියට ඉන්න ජෝඩුවක් වගේම ගැණිගේ පවුල් ජීවිතය පිටතින් කොහොම පෙන්නුවත් අභ්‍යන්තරයෙන් ලොකු හිඩසක් තිබුනු බව වටපිටාවෙන් ඔහු හිතාගත්තා.

"මේ ගේ ගත්තේ බද්දට සර්"

රියානාගේ අම්මා වන්න ඉස්සරහ පුටුවෙන් වාඩිවුනා.

"ඇයි ඔයාලගේ ගම මෙහේ නොවේද"

වටපිටාවේ රැදුනු ඔහුගේ රියානාගේ මව දිහාවට යොමුවුනා.

"අම්මට හුකන්න බලපන් හුත්තෝ ගල් දෙක දිහා"

පුටුවේ වාඩිවෙව්ව ඇ දෙපා දෙපැත්තට කරලා තවත් වුට්ටක් පලල් කරා.

"නෑ සර් මගේ ගෙවල් නම් හාලිඇළ මහත්තයාගේ බිස්නස් වැඩවලට අපිටත් වටේ එයත් එක්ක යන්න වුනා. ගම්පොළගේ බද්දට දීලා කොළඹට ආව"

අම්මට හුකන්න යකෝ අව්වර කරක් ගහලත් ගම්පොළදී මේකි හම්බවුනේ නෑ කියන්නේ පුද්ගමයක් නෙහේ.

කෙල්ල කාමරේ ඉදන් දුවගෙන ඇවිත් කලින් දවසක අරන් දුන්නු චිත්‍ර පොත වන්නගේ අත උඩින් තිබ්බා. කෙල්ල ඇත්තටම ලස්සනට චිත්‍ර ඇදලා තිබ්බා. චිත්‍ර පොත අතරින් වන්න බැලුවෙම රියානාගේ අම්මගේ බෝක්කුව දිහා. ඒ මොහොතේ නම් වන්නගේ ඇස් තියෙන්නේ කොහේදැයි ඇ හොදින් දැක්කා. වන්නට චිත්‍ර පොත දීපු රියානා මවගේ උකුලට පැන්නා.

"අනේ දරුවෝ එහාට වෙලා ඉන්නකෝ"

රියානාගේ ඉනෙන් අල්ලලා ඇව එහා පුටුවට තල්ලු කරා.

රියානාගේ පස්සට ඇගේ කොට සාය තවත් වුට්ටක් ඇතුලටත් ඇකිලුනත් ඇ ඇදුම හදාගත්තේ නෑ. හරියට බලාගනිත් මහත්තයෝ කියන්න වගේ.

"මේකි ඇත්තටම මුස්ලිම්දැයි"

වන්නට හිතාගන්නවත් බැරිවුනා.

"මෙහෙත් යන්නවෙත කතාවක් කිව්වේ ඇයි"

"මහත්තයාගේ බිස්නස් වැඩක් හිරවෙව්ව හින්දා මුලදී අපිත් යන්න හිතුවත් පස්සේ අදහස වෙනස් කරගත්තා මේ දරුවගේ ස්කෝලේ ප්‍රශ්නෙ හින්දා"

වන්න ආයෙත් රියානාගේ චිත්‍ර පොත පෙරලුවා. කෙල්ල චිත්‍ර තුන හතරක්ම ඇදලා තිබ්බා. ඒ පිටුව පෙරලුවාට පස්සෙ ඇත්තටම වන්නට දුක හිතුනා. පාරේ ස්කෝලේ යන ළමයි දිහා ජනෙල් කවුලුවකින් බලන් ඉන්න දරුවෙක් බලිරූප වලින් ඇදලා තිබුනා. රියානාගේ හිත අභ්‍යන්තරයේ ප්‍රකාශනයක් වගේ. තවත් චිත්‍රයක කෙල්ල ඇදලා තිබුනේ අපේ පවුල යයි සදහන් කරලා ඒකේ තිබ්බ විදිහට නම් පියා සරම් කාරයෙක් වගේම උස මහත අයෙක්.

"සර් දැරුවගේ වැඩේ බැලුවද"

"ඔව් මම එක්කෙනෙක් එක්ක කතා කරා. එයා ප්‍රින්සිපල් එක්ක කතා කරලා මට කියයි. හැබැයි ඔයාලට ස්කෝලට ටිකක් වියදම් කරන්න වෙච්ඞි නුගේගොඩ ගර්ල් ස්කූල් එකක්"

"අනේ කමක් නෑ අර මනුෂ්‍යය ලක්ෂයක් අරගෙනත් වැඩේ කරලා දුන්නේ නැති එකේ ස්කෝලට කියක් හරි දුන්නාම මොකද වෙන්නේ"

ඇ එහෙම කියලා

"මට සල්ලි ප්‍රශ්නයක් නෑ සර්"

හිමින් එහෙමත් කිව්වා.

"එහෙනම් මට ඇප්ලිකේෂන් එකක් හදල දෙන්න පුළුවන් නම් වැඩේ ඉක්මන් වෙච්ඞි"

"ඉන්නකෝ අර මනුෂ්‍යයට දුන්න ඇප්ලිකේෂන් එකම ගෙනත් දෙන්න.

ගැණි පුක වනපු වැනිල්ලට වන්නට තව දෙයක් හිතුවා. ගැනි තරප්පු පෙල ඉදන් උඩට එද්දී පුක දෙපැත්තෙන් නිකර් එකේ දාරේ පෙනුනත් දැන්නම් පුක ලෙලදෙන්න ගත්තා එත් එහෙම වුනේ කොහොමද එතකොටයි මක් වුනේ ගෙට ආපු ගමන්ම ගැණි ගෙට ගිහිල්ලා ආව විත්තිය. එහෙනම් හුත්ති ගියේ ජංගිය ගලවල එන්නදැයි වන්නටත් හිතට සැකයක් ආවා. ෆයිල් එකක් අරන් ගැණි මේසේ ලගට ආවා. හරියට මේසෙට එන්නැයි ආරාධනා කරා වගේ. ජනේලේ ලග හිත්දා එතන හොදට එළියත් තිබුනා. රියානත් චිත්‍ර පොතයි පාට පෙට්ටියත් අරන් එයත් ආවා මේසේ උඩට.

"අනේ දරුවෝ ඔයා අර ටීපෝඑක උඩට යන්න අංකල්ට මේ වැඩේ කරන්න දීල"

කෙල්ලට මේසේ කෙලවරේ වාඩිවෙලා චිත්‍ර අදින්න ඕන තරම් ඉඩත් තිබුනා. කෙල්ලව ටීපෝව ලගට යැව්වේ ඇයිදැයු වන්නට හිතාගන්න බැරිවුනා. වන්නත් ගිහිල්ලා වාඩිවුනේ ජනේලේ පැත්තේ තිබ්බ පුටුවෙන්. ගැණි හිටගෙන හිටියෙන් ජනේලේ ඉස්සරහ වන්නට පිටුපසින්. ෆයිල් එකේ යට කෙලවරින් අල්ලගත්ත වන්න

උඩ කවරය පෙරළුවා. කෙල්ලගේ ඇල්ලිකේසන් එක. එක දැක්කාමා වන්නට ඇගේ දෝෂයක්වත්දැයි හිතුවා. ඇස් ආයෙන් තද කරලා ඇරියත් දැක්කෙන් ඒකමයි. ළමයා පිළිබඳ විස්තර සම්පූර්ණ නම මුලකුරු සමග අගම්පොඩ්ගේ රියානා රත්නායක අයදුම්කරු පිළිබඳ විස්තර භාරකරු මව පියා ගේ නම හෝ නිත්‍යානුකූල භාරකරු මොහොමඩ් සෆ්‍රාස් ෆාතිමා කාලත්‍රයාගේ සම්පූර්ණ නම අගම්පොඩ්ගේ රත්නායක මුදියන්සේලගේ සිරිල් ගාමිණී ලැනරෝල්. නම් දෙක දැක්ක ගමන් වන්නගේ බෙල්ල දිගේ දාඩියත් දැමිමා. මතක් වුනේ ඕෂඩි.

"ඇයි සර් පුරවලා තියෙනවා වැරදියිද"

ඇය වන්නට පිටුපසින් තවත් කිට්ටුවුනා. මේසයෙන් එළියට පැනපු වන්නගේ වැලමිට හරියටම තිබ්බේ ඇගේ කලවා දෙක එකතුවෙන තුම්මුල්ලේ ගැවෙන්න නූලක් දෙකක පරතරයකින්. ඇගේ පොට්ටනිය ඉස්සරහ.

"නෑ එතකොට ඔයා මුස්ලිම්ද ෆාතිමා...."

ඇ වන්නට තවත් කිට්ටුවුනා. කිට්ටු වුන විතරක් නොවේ කොන්දෙන් ටිකක් නැවුනා. ඇගේ සාය අස්සෙන් කලවා දෙක වැලමිටේ ගැවෙද්දී කරන්ට එක වැදුන වගේ.

"ඔව් සර් මම මුස්ලිම් මහත්තයා සිංහල අපිට ගොඩක් ප්‍රශ්න ආවේ ඒ හින්දා"

"මම එහෙනම් ෆාතිමා කිව්වට කමක් නැද්ද"

"මගේ නම නෙහ් සර්"

ෆාතිමාගේ කලවා අතරින් වැලමිට ඇතුලට ගියත් ඒකිට ගානක් නෑ වගේ. හරියට වැලමිට කකුල් දෙකට තියලා තද කරගත්තා වගේ. දැන්නම් වන්නට අත ගන්න හිතුවෙම නෑ. තව ටිකක් වැලමිට පස්සට කරා.

"කෝ දරුවගේ උප්පැන්න සහතිකේ"

උප්පැන්න සහතිකය යටම තියෙනවා දැක්කත් ඇයව තවත් පරීක්ෂා කරන්න වන්නට හිතුවා. ෆාතිමාගේ හුත්ත එතකොටත් තිබුනේ

වැලමිටට උඩින්. වැලමිටට හුත්ත තදකරන් කම්මුල් ලගටම නැවුනා. රෝස පාට කම්මුල් ගැවෙනවා නොගැවෙනවා වගේ. ඇගේ තන් දෙක වන්නගේ උරහිසට තෙරපුනා.

"මේ තියෙන්නේ යටට වෙලා"

වන්නත් එහෙන්ම හිටියා. ඇ කියන්නේ මොනවැදැයි ඇහෙනවා නැහෙනවා වගේ. ඔහු එන්න කලින් ගැණි නාපු බව සබන් සුවදින් දැනුනා.

වන්න පාතිමා අරන් දුන්න උප්පැන්න සහතිකේ අරන් ආයෙත් ඇහැගියේ ගැනිගේ නමට ඇප්ලිකේෂන් එකේ තිබ්බ නම් තමයි ඒකෙත් තිබුනේ. ෆාතිමා කොන්ද කෙලින් කරගත්තෙන් නෑ ඇගේ තනෙන් වන්නගේ උරහිසේ ගැවෙනවා. වන්න එහෙන්ම අත පහලට දැමීම. එතකොටවත් ඇ හෙලවුනෙන් නෑ

"තව මොනවද සර් මේකේ අඩුපාඩු"

ඇත්තටම අඩුපාඩුවක් තිබුනේ නෑ. වන්නට ඕන වුනා ගැනි මෙහෙම ඉන්නේ ඕනකමින්ද නැත්නම් වෙන හේතුවක් නිසාදැයි හොයාගන්න. ඔහු අත ඇගේ කලවේ දෙතත් වතාවක් වැද්දුවා. ඇ පස්සට වුනේවත් මුකුත් නෑ. හිටිය චිදියටම හිටියා.

"ජේන්න නම් අඩුපාඩුවක් නෑ"

ඇත් එක්ක ඔහු ඇප්ලිකේෂන් එක ගැන කතාකරන ගමන් ඇගේ දන හිසේ උඩට පිටුපසින් අතගාගෙන කලවයේ මැද ලාවට අතගැව. ගැනි එකපාරටම බැලුවේ රියානා දිහා මිසක් වන්න දිහා නොවේ. ගැනිගේ අකැමැත්තක් නැහැයි ඔහුට තේරුනා. තව ටිකක් උඩට අතගාගෙන ගියා.

"අම්මට හිකෙයි කිව්වලු හුත්තිට ගලල"

ඔහු එහෙන්මම අතගාගෙන උඩට ගියා. පාතිමා කකුලත් තවත් ටිකක් පලල් කරන් රිහානා දිහා බලන් ඉන්නවා. මුස්ලිම් ගැණු මයිල් ගාල ඉන්නවායි අහල තිබුනත් වන්න දැකලා තිබුනේ නෑ. වන්න ඇගේ කොට සායන් උස්සගෙනම පුකත් අතගාගෙන හුත්ත පාමුලට වෙනකම් අත ගෙනිව්වා.

"අනේ සර් දරුවා ඉන්නවා"

ඇ හෙමින් කෙදිරුවා.

"දරුවා මම ස්කෝලෙකට දාල දෙන්නම්"

හුතු තොල් දිගේ අගිලි ගෙනියන ගමන් හෙමින් කිව්වා. වන්න හුත්ත වටේ අතගගා ගැනිගේ පුක වටේ අතගැවා. දොදොලයක් උඩින් අත ගෙනියනවා වගේ. පුක් පලු දෙක වටේටම අතගැවා. තොල් හපාගෙන පාතිමා රියානා දිහා බලාගෙන ඉන්නවා. පුක නාරටිය මැද්දෙන් ඇගිල්ල යවලා ආයෙත් හුතුතොල් දිගේ යැව්වා. ගැනි හයිසෙන් හයිසෙන් හුස්ම ගන්න සද්දෙන් වන්නට ඇහෙනවා. වන්න ඇගිල්ල හෙමින් තද කර කර ඉස්සරහට පස්සට පැද්දුවා. ඇගිල්ලත් ටිකෙන් ටික හුත්ත ඇතුලට කිමිදිලා යනවා

"අනේ.. ස..ර්.. එපා..."

වන්න රියානා දිහා බලාගෙන ඇගිල්ල පතුලටම බැස්සුවා. දැන් නම් ඇගේ හිත ඇගේ පාලනයෙන් ගිලිහිලා යයි වන්නට තේරුනා. කෙදිරිල්ලක් රියානට ඇහුනොත් වැඩේ ලස්සනම ලොප් වෙලා යන්න පුළුවන්. වන්න ෆාතිමාගේ පුක් පලු දෙකත් මිරිකල අත එලියට ගත්තා. පාතිමා රියානා දිහා බලලා වන්න දිහා බැලුවා. එතකොටත් ඇගේ හුත්ත ඇතුලට ආපු ඇගිල්ල තිබුනේ වන්නගේ කටේ.

"රියා සර්.. ඔය මොකද කරන්නේ"

"වදේට ඇගිල්ල ගහලා මෙච්චර රහ නම් දිව දැම්මොත් කොහොම රහක් ඇත්ද"

වන්න ෆාතිමාගේ පුක අතගාල හෙමින් කෙනිත්තුවා.

"අන්කල් මේ මම ඔයාව ඇත්දා"

රියානා ටිපෝ එකෙන් නැගිටලා වන්න ලගට එද්දී පාතිමා හිටපු තැනින් කොන්ද කෙලින් කරගත්තා. කෙල්ල බලියක් වුනත් ලස්සනට ඇදලා තියෙනවා. වන්නත් මේස උඩ තිබ්බ පැන්සල අරන් ලොකු හරියක් දැම්මා.

"එහෙනම් ඔයා අදින්න බලන්න මලකුයි ලස්සන සමනලයෙකුයි" කියාගෙන වන්න නැගිට්ටා.

"සර් ඔය යන්නද හදන්නේ"

"ඔව් ඉතින් මෙව්වර වෙලා ඉඳලත් තේ එකක්වත් දුන්නයි.. තේද පුතේ.."

"අනේ සොරි..සර්.. ඉන්නකො.. මම තේ එකක් හදන් එන්නම්"
රියානා මව දිහා බලලා ආපහු වන්න දිහා බැලුවා.

"අනේ..අන්කල් .. යන්න එපා.. තව ටිකක් ඉඳලා යන්න"

"හරි.. හරි.. තව ටිකක් එහෙනම් ඉන්නම්කෝ"

කෙල්ල වන්න දිහා බලලා ටිපෝ එක ලගට ගියා. ෆානිමාත් යන්න වගේ හැරුනත් වන්න කොට සායෙන් අල්ලගත්තා.

"ටොයිලට් එක පෙන්න්නවද"

"ආහ් එන්න සර්"

පොල්ල කෙලින් වෙලා. හුඡ්ඡබරක් නම් තිබ්බේ නැතිවුනේ නම් කැරි බරක්. රියානා ටිපෝ එක උඩ ඉදන් විනෝ අඳිනවා. සාලේ මැදින් තිබ්බ කොරිඩෝව දිගේ ෆානිමා පිටුපසින් වන්න ගියා. බාතෘම් එකේ දොර ගාවා ෆානිමා නැවතුනා. වන්න පිටුපස්ස බලලා ඇගේ අතින් අල්ලලා ලගට ඇදලා ගත්තා.

"අනේ සර් දරුව..."

ඒව් කියන්න වුනේ නැ. වන්න ඇගේ ඉනවටේ අත දාගෙන ඇගේ වූට් යටි තොල තොල් දෙකට හිරකරගත්තා. ඇත් ඔහුගේ පපුවට අත් තියලා ඔහුට තවත් තුරුල් වුනා. වන්න යටිතොල උර උරා පානිමාගේ ටි සර්ට් එක උඩින් තනක් මිරිකන්න ගත්ත. මාස් මෙලෝස් වගේ. වන්නට පුදුම හදිසියක් තිබුනේ. ෆානිමාත් වන්නගේ තොල චිකරක් නොවේ දිවත් උරන්න ගත්තා. රියානාවත් ගැනිට අමතක වෙලා. ඇ වන්නගේ දිව උර උර සර්ට් එකේ බොත්තමක් පන්නලා පපුව අතගානවා. වන්න තොල දාන ගමන් කලිසමේ බෙල්ට් එක පැන්නුවා. රියානා එනවා නම් වන්නට හොදට ජේනවා. වන්නත් කොරිඩෝව දිහා ඇහැ දාගෙන පානිමාගේ අත අරන් ජොකා උඩින් තිබ්බා. පානිමා ගැස්සිලා ගිහින් පොල්ල මිරිකලා තොල් නිදහස් කරගෙන කොරිඩෝව දිහා බැලුවා. ආයෙන් පොල්ල ජොකා උඩින් මිරිකුවා.

"කටට ගන්න බැරිද"

"අනේ සර් දරුවා ඒවි"

එහෙම කිව්වත් ගැනි පොල්ල අතගහා අසාවෙන් මිරිකනවා.
කවදාවත් පොල්ලක් දැකලා නෑ වගේ බලන් ඉන්නවා.

"එනවනම් මට ජේනවා නෙහ්"

ෆාතිමා ආයෙත් කොරිඩොව දිහා බලලා නාන කාමරයේ දොරින් ඇතුලට ගියා. වත්ත උලුවස්සට හෙත්තුවෙලා සාලේ පැත්තට ඇහැදාගෙන හිටියා. ඉස්සරහ දොරත් වහපු නිසා පිටින් කවුරුත් එන්නේ නැති බවත් දන්නවා. ගැනි සර්ට එක දිගේ අතගාගෙන ඇවිත් පහත් වෙලා ටයිල් පොලවේ ඇත තියාගත්තා. කෙලින් වෙච්ච පොල්ලයි ඇටදෙකයි මල්ලක ඔබලා වගේ ඉස්සරහට තෙරලා තියෙන දිහා ගැනි බලාගෙන හිටියේ ගොඩක් ආසාවෙන්. පොල්ලකුයි අටදෙකයි හිරවෙච්ච ජොකෙක් දැකලා නෑ වගේ ටික වෙලාවක් බලාගෙන හිටියා. පාතිමාගේ සිනිදු පොඩි අත් ජොකාගේ උඩින් අතගහා පුකෙන් ඉස්සි ඉස්සි කලවා එක්ක පුක් පලු දෙකත් සිනිදුවට අතගානවා. වත්ත අදින්තොත් පටි ජොක්කු හින්දා අත්වල සිනිදුබව හොදින් දැනුනා. කිහිප වතාවක් ආසාවෙන් ජොකා උඩින් අතගහා හිටි ඇ ජොකා මැදට පුත්තා කිස් එකට වත්ත ෆැස්සිලා ගියා. මුහුන ජොකාට තියලා තදකරගෙන හිටියා. රියානාව දැන්නම් ගැනිට මතකවත් නෑ වගේ. ජොකාගේ පටියෙන් ඉන දෙපැත්තෙන් ඇ පහත් කරෙත් මුහුන ජොකා අස්සට තියන් තද කරන් ඉද්දීමයි. ටික ටික ජොකා පහලට ආවා. පාතිමා මුහුන පොට්ටනියෙන් අයින් කරන් ඇස් දෙක තිබුනෙම පොට්ටනිය දිහාමයි. පොල්ලත් එක්ක ඇට දෙක යන්නම් ජේන්න ගත්දී ඇ දෑස් ලොකු කරන් බලාගෙන ඉන්නවා. ජීවිතේටම පොල්ලක් දැකලා නෑ වගේ. ජොකා තව ටිකක් පහත් කරා. පොට්ටනියෙන් එලියට පැන්න පයිය පාතිමාගේ කම්මුලේ ඇතිල්ලිගෙනම කෙලින් වුනා.

"ස්ස්ස්...ස්ස්.. මේකේ... ලොකු.. අපේ මහත්තයාගේ ඉස්සර එකටත් වඩා ලොකුයි... මහත්ත ඒ වගේමයි..."

පාතිමා පොල්ල ඇගිලි දෙකෙන් අල්ලලා එහේට මෙහේට කර කර බලන ගමන් වූවි ඇගිලි වටේට යවලා දිග මහත කොච්චරද බලනවා වගේ. ඒත් වන්නට මෙලෝ හුත්තක් තේරුනේ නෑ.

"මොකක්ද හුත්තෝ ඒ කතාව මහත්තයගේ ඉස්සර එක, දැන් එක එතකොට පොඩි වෙලාද"

ජීවිතේට පොල්ලක් දැකලා නැවගේ එහේට මෙහේට හරව හරවා බලද්දී තවත් පුදුම හිතුනා.

"යකො අර පොඩි එකා ගැණිට හම්බවුනේ දෙයියෝ දීලද මිනිහ හුකලද ගැනි කියවන්නේ දැන් මිනිහට පොල්ලක් නෑ වගේ නෙහ්" පාතිමාගේ හැසිරීම වන්න තවත් පුදුම කරා. ගැනි නම් දැන් ඕන තැනකට අදහන්න පුළුවන් යැයි වන්නට හිතුනා.

"කෙල්ලේ ඉක්මන් කරපන් කෝ"

ඉවසන් ඉන්න බැරිම තැන වන්න කිව්වත් පාතිමා ගනන් ගත්තේ නෑ. ඇ පොල්ලට ඒ තරම් වහවැටිලා. රතු රෝස පාටට දිලිසි දිලිසි තියෙන ටොපාගේ අග්ගිස්ස ඇගිලි තුඩින් රවුමට අතගාගා ඇටදෙකට මුහුන තදකරගෙන ඉතිලි එක්ක ඉම්බේ ගොඩක් ආසාවෙන්. ඉබ ඉබ අතේ ඇගිලි සෙමින් සෙමින් උස් පහත් කරන්න ගත්තා. සෙමින් අතේ ගගහ ඇට දෙක පාමුල ඉදන් හම ඇද ඇද සුරුස් සුරුස් ගගා ගොඩක් ආසාවෙන් වන්න දිහා බලාගෙන උරාගෙන ගියා. දිව එළියටම දාල පොල්ල එහේට මෙහේට කර හම උරලා උරලා ඇටයක් කටට දාගෙන උරාගෙන ගියා.

"මේකිට ඇට උරලා නම් පට්ට එක්ස්පිරියන්ස් එකක් නෙහ් තියෙන්නේ"

ලොව් ගෙඩියක් උරනවා වගේ රසකර කර ඇටේ උරද්දී නම් වන්නගේ ඇසුත් හාගෙට පියවෙනවා. ඇ තොල් දෙකෙන් ඇටේ පන්නද්දී වන්නගේ ඇගත් එක්ක හිරිවැටිලා ගියා. ඇ අත කරකවා පොල්ල උස් පහත් කරන ගමන් අනිත් ඇටේ කටට දාගත්තා. ඒ ඇටේ ලොව් ගෙඩියක් වගේ ඉරුවත් අනිත් අනිත් පොල්ල උස් පහත් කරන එක නම් නැවැත්තුවෙම නෑ. කෙලත් තොල් දෙක මැදින් බේරෙනවා. ඉස්සෙල්ලා වගේ හොදට උරලා ඒ ඇටෙන් පන්නද්දී

ඇයෙන් වන්න ගැස්සිලා ගියා. ගැස්සෙන කොට එකීට හිනාවකුත්
 ගියා. මෙව්වර වලා වමෙන් අතේ ගහගෙන ගිය ඇ අත මාරුකරලා
 දකුණු අතින් පොල්ල අල්ලගෙන කලින්ට වඩා වේගයෙන්
 වේගයෙන් අතේ ගහගෙන ගියා. පාතිමා දෙන හිලින් එකට පොල්ල
 කටේ දාගන්නත් කලින් කැරි යයිදැයි වන්නට හිතුනා. පුකෙන්
 ඉස්සිලා පොල්ල බඩට තද කරලා පාමුල ඉදන් උඩට දිව පොල්ලට
 තියලා තදකරලා ලෙවකාගෙන යන ගමන් අතින් අතින් සිනිදුවට
 ඇට දෙකත් අතගානවා. පාතිමාගේ කෙලවලින් පොල්ල නෑවිලා.
 නහරත් පිදිලා පොල්ල අංශක එකසිය තිහක්ම කෙලින් වෙලා. මීට
 මොලවලා පොල්ල මීරිකලා අල්ලාගෙන තවත් වේගෙන් අතේ
 ගහගෙන ගිහින් ටොපා කටේ ඇතුලට දාගත්තා. අම්මෝ ටොපා
 උරපු ඉරිල්ල සුරුස් සුරුස් ගාන සද්දේ ඇටදෙක උරනවටත් වඩා
 සැපක් දැනුනා. ටොපා වටේ තොල් තදකරගත් ඇ හම පස්සට
 කරගෙනම පොල්ල කට ඇතුලට ගත්තා. පොල්ලේ මැදක් හරියටම
 වෙනකම්ම. වන්නගේ කලවා දෙකෙන් අල්ලගත්ත ඇ තොල්
 වලින් පොල්ල තදකරත් වේගයෙන් තොල් වලින් ගහන්න පටන්
 ගත්තා. දැන්නම් වන්නට ඉවසගෙන ඉන්නටම බෑ. ඇගේ ඔලුව
 දෙපැත්තෙන් අල්ලගෙන ඇගේ සිනිදු කම්මුල් මාපට ඇගිලෙන්
 පිරිමදින්න ගත්තා. පොල්ලේ භාගයකට වඩා කට අතුලට දාගෙන
 ඉස්සරහට පස්සට කරන වේගේ ටිකෙන් ටික වේගේ වැඩි කරා.
 දැන්නම් වන්න උපරිමයට ඇවිත් හැගීම් දැනීම් ඉතිරෙන තත්වයටම
 ආවා. ඇගේ හිස තදින්ම අල්ලගත්ත ඔහු පුක පද්ද කට අතුලේ
 වේගයෙන් කරන්න ගත්තා. ඇත් තොල් පොල්ලටම තියලා තද
 කරගත්තා. ඇට දෙකත් හිරිවැටීගෙනම එනවා වගේ දැනුණු වන්න
 පොල්ල ඇගේ උගුරටම බස්සලා ඔලුව පොල්ලට තියලා
 තදකරගත්තා. කැරි දෙතුන් වතාවක් ඇගේ උගුර පතුලටම විදිනවත්
 එක්ක පාතිමා වන්නගේ පුක මීරිකනවා වගේ දැනුනත් ඔහුගේ අත්
 අත් හැරියේ නෑ. කලවා වලට ගහගෙන ගියේ ඇට ඉවසන්නම බැරිම
 තැන. වන්න අත් බුරුල් කරද්දී ඇ කැහැ කැහැ පොල්ලෙන් කට
 එලියට ගත්තා. ඇගේ කට දෙපැත්තෙන් කැරි බේරිලා බිමටත්
 වැටුනා. පාතිමාගේ ඇස් වලින් කදුළු පැන්නත් හිනාවෙව් වන්න දිහා

බැලුවා. ඒත් ඇ කටේ තිබ්බ කැරි හෝදලා දැමීමේ නෑ. ඔක්කොම
ආසාවෙන් ගිල්ල

"අන්කල්.... "

රියානාගේ හඬ සාලෙන් ඇහෙද්දී පානිමා නැගිටලා කුස්සියට
පැත්තා. චන්ත නාන කාමරයේ දොර වහගත්තා.

"අන්කල් වොස් රූමි එකේ අංකල්ට කරදර කරන්න එපා දරුවෝ
ආයේ ඔන්න එන එකක් නෑ "

"නෑ.. අංකල් ..හරි හොදයි තාත්තා වගේ නොවේ.. මට ආදරෙයි
අංකල්"

රියානාගේ හඬ චන්තට ඇහුනා. චන්ත පොල්ලක් හෝදගෙන නාන
කාමරෙන් එලියට එද්දී පානිමා රියානාව වඩාගෙන මුරතල් කරනවා.
චන්ත කෙලින්ම සාලට ආවා.

WalkathaPDF.com